

та, когото роди на Авраама, да се присмѣюва (на Исаака).

10 И рече на Авраама: испадн таа раж, и сына ѿ: защото не ще да бжде наследникъ сыно на таа раж заедно со съ сына ми, Исаака.

11 Видесе обаче твѣрдѣ многу жестоко говоренкѣ во очите на-Авраама ради сына мѣ (Исмаила).

12 И рече Богъ на Авраама: нека се не види жестоко во очите ти за отрокатъ, и за рава-та ти: споредъ сичко колкѣто ти рече Барра, слѣшай словесата ѿ: защото во Исаака ще ти са наимени сѣма.

13 А сына на-равата во языкъ ще го поставимъ: защото е сѣма твоє.

14 А Авраамъ стана рано, и зема хлѣбове, и мѣхъ съ вода, и даде на Агарь, и натовари (ѿ) на рамото ѿ: и отрокатъ, и отивсти а: и она отиде та се скиташе въ пѣстыната Виръ-савее.

15 И като се свърши водата ѿ мѣхатъ, фър-ли отрокатъ подъ едно дърво.

16 И дойде та сѣдна насреца, далеко (колко-то) въ растоаніе на-едно фърланѣ стрѣлно: за-щото рече: да не видимъ смъртъта на-отрокатъ. И сѣдна насреца, и издигна гласѣтъ, та плака.

17 И послѣша Богъ гласѣтъ на-отрокатъ: и отгласи ангелъ Божій камъ Агарь изъ небото, и рече ѿ: що ти е, Агарь? не койса: защото чѣ Богъ гласѣтъ на-отрокатъ ѿ мѣстото гдѣто се намира.

18 Стани, земи отрокатъ, и дрѣжъ го съ